

Suuri unelma pienestä arjesta

A-klinikkasäätiö ja Lasten seurassa -ohjelma keräsivät Lasinen lapsuus sivustolla nuorten kokemuksia, millaista on elää lapsuutensa alkoholiongelmaisen vanhemman kanssa. Kirjoituksia tuli runsaasti, ja ne julkaistaan tällä sivustolla seitsemässä osassa. Viimeisessä seitsemännessä osassa nuoret haaveilevat elämästä, jossa vanhempi ei käytä päihteitä.

Surusilmä (nainen, 1995)

Olisin varmaankin iloisempi enkä tuntisi jatkuvaa häpeää ystäväni läsnäollessa. Ei tarvitsisi miettiä onko hän kannissa kun tulen kotiin. Ei tarvitsisi pelätä jatkuvasti hänen terveytensä puolesta.

Katsoisimme telkkaria yhdessä, hänen suosikkiohjelmiin. Rikossarjoja. En itse pidä niistä mutta katson niitä jotta saisin olla hänen seurassaan. Hän tekisi minulle kunnollista kotiruokaa ja jaksaisi itsekin syödä vähän.

kukkanen (nainen, 1996)

Aamulla heräisimme siihen että keittiöstä kuuluisi sopuisaa keskustelua eikä riitelyä. Lähtisimme koko perheen kanssa syömään, ja vanhemmat eivät joisi alkoholia. Lähtisimme uimaan, keilaamaan tai tekemään muuta kivaa. Illalla vain olisimme kotona ja juttelisimme ja syötäis jotai hyvää! Vanhempien kans on kiva olla ku ne ei juo!!

anniinavelli (nainen, 1995)

Haluaisin kutsua ystäväni yökylään, olematta ahdistunut siitä, että isäni tulee puhumaan ärsyttäviä asioita esimerkiksi kesken elokuvan. Haluaisin, että vanhempani voisivat viedä minut mihin aikaan tahansa esimerkiksi kauppaan, jos heillä vain olisi aikaa. Haluaisin, että äitini olisi sellainen kuin hän oli kun olin aivan pieni. Haluaisin, ettei minun tarvitsisi illalla kotiin tultuani nähdä äitiäni makaamassa lattialla ja yrittää herättää tai siirtää häntä sänkyyn. Tahtoisin elää sellaista elämää mitä lapsen kuuluu elää.

selvänä, kiitos! (nainen, 1998)

Menisimme varmasti jonnekin koko perheen kanssa, yhdessä. se olisi ihanaa! Keilaamaan, uimaan, mökille, jonnekin maahan. Ihan sama mitä! tärkeintä olisi se yhdessä olo. Saisi olla viikonloppuisin äidinkin kanssa!

Suruisa83 (nainen, 1983)

Vanhempani alkoholinkäyttö määritti elämäni suunnan. Jos vanhempani eivät olisi juoneet, he todennäköisesti eläisivät vielä. Voisin keskustella heidän kanssa siitä millainen olin lapsena, kysyä heidän mielipidettään elämäni valintatilanteissa. Haluaisin keskustella äitini kanssa, kun

jossain vaiheessa itse tulen raskaaksi ja saan lapsen, vertailla kokemuksia. Haluaisin että tulevilla lapsillani olisi isovanhemmat. Haluaisin nauraa heidän kanssaan, esitellä heille tämänhetkisen poikaystäväni. Saada heiltä tukea ja kannustusta. Olisin halunnut, että olisivat nähneet kun sain ylioppilaslakin ja stipendin. Olisin halunnut, että he olisivat voineet sanoa olevansa ylpeitä minusta.

R (nainen, 1987)

Toivoisin, että voisin joskus suhtautua alkoholiin ja kaikkeen siihen liittyvään edes välinpitämättömästi. Toisaalta, jos isäni ei koskaan olisi ollut alkoholisti, tuskin olisin yhtä vahva ja itsenäinen kuin olen. Ja toisaalta, alkoholittoman lapsuuden jälkeen olisin varmaan kuitenkin huomattavasti ehjempi ja tasapainoisempi, nauraisin enemmän ja ennen kaikkea voisin nauttia isäni seurasta. Jos perheen elämässä ei olisi koskaan ollut alkoholia, olisi kaikki varmasti täysin erilaista. Ehkä perhe ei olisi koskaan hajonnut, ja olisin oikeasti oppinut tuntemaan isäni, osaisin keskustella hänen kanssaan, eikä hänen nyt sairastuolistaan tarvitsisi olla niin yksinäinen. Tai vaikka perhe olisikin hajonnut, ehkä meillä olisi yhteisiä perinteitä, yhteisiä juttuja ja ylipäätään nauttsimme toistemme seurasta.

Isolde (nainen, 1994)

Olisi niin helppoa..! Ei tarvitsisi huolehtia niiden perään, että jos niille sattuu jotain vain sen takia, että ovat humalassa. Ei tarvitsisi tuntea inhoa, kun ne avaavat kaljapullon, tai kun vilkaisee keittiön alakaappiin, joka on täynnä kaikenlaisia pulloja. Olisi helpompi olla, kun ei tarvitsisi tuntea syyllisyyttä siitä, että ei pidä vanhemmistaan, koska ne juo.

ikuinen kakkonen (nainen, 1993)

Toiveita. No tosiaankin olisi ihana että jos lapsia saan niin he voisivat tutustua pappaansa tai että jos naimisiin menen niin isäni olisi saattamassa minua. Nykyään isäni on niin huonossa kunnossa että selvinpäinkin ollessaan ei meinaa pysyä pystyssä, kun on niin heikkona. Joten tulevaisuudelle ei ole muita haaveita kuin juuri nuo yllämainitut.

Minulla on kaksi haavetta ja sijoitan ne menneisyyteen, siihen aikaan kun vanhemmat olivat yhdessä.

Ensimmäinen. Kesäpäivä, keräisimme koko perheen voimin mansikoita, ja tekisimme niistä sitten pirtelöä. Lähtisimme läheiselle rannalle uimaan ja meillä olisi oikeasti kivaa. Ei sellaista tekokivaa mitä joillain on. Ehkä myös onkisimme, onkiminen on kivaa ja isäni on oikea kalamies! Kotiin päästyämme isäni laittaisi saunan lämpiämään ja sen lämmitessä krillaisimme makkaraa. Saunan jälkeen katsoisimme perheleffan ja hymyssäsuin nukahtaisimme.

Toinen haave. Meillä oli tapana lähteä isän kanssa kävelemään metsään, kesäisin ja talvisin. Talvesta olen aina pitänyt enemmän ja luminen metsä on varmaan kauneinta mitä tiedän. Me siis peräkanaa menimme pitkin metsiä isän perässä, minä, isosisko ja pikkuveli. Näillä talvisilla retkillä tarvoin isäni jalanjäljissä. Joka askeleen yritin saada osumaan ja aika harppomistahan se pienenä tyttönä oli. Me lapset koitimme paiskoa oksia toistemme naamaan ja niiden väistely oli hauskaa, kunnes osui. Parhaat ajatukset ovat metsässä syntyneet ja aikuisena aivan varmasti vien lapseni myös metsään rauhallisille kävelyreissuille!

Majakka (nainen, 1988)

Opin äskettäin sellaisen termin kuin "perusturva". Se kuulostaa upealta, joskin käsittämättömältä. Perusturva on unelma, jonka toivoisin pystyväni tarjoamaan omille mahdollisille lapsileni. Saa nähdä osaanko.

Päivä, jonka olisin halunnut kokea: Äiti ja isä yhdessä, ei tappelua, vaan yhteistä ruoanlaittoa ja yhdessä syömistä. Lapsi haluaa osallistua, sitä kautta oppii ja saa itsevarmuutta perusasioihin. Olisin halunnut vanhempien huomiota ja yhteistä leikkimistä, tai edes sylissä pitämistä, läheisyyttä ja hellyyttä. Sitä perusturvaa nimenomaan, ei mitään muuta.

elämää televisioruudun läpi (nainen, 1991)

Viettäisin yhteisen joulun. Äiti tekisi ruokaa ja olisimme yhdessä. Äiti ei kokatessaan maistelisi glögiä eikä viiniä ja keskittyisi meihin ja perheeseensä. Hän halailisi ja kertoisi miten ihanaa on vain olla yhdessä. Ei muuta ei mitään muuta.

elämään väsynyt (nainen, 1995)

oioi.. mä haluisin joskus kokea kunnon viikonlopun, missä ei näy ainasia kaljapulloja. olis joskus tosi ihanaa vaikka ensin saada kunnon aamupala jonka äiti on tehnyt, sitte olla vaikka ihan vaa perheen kaa ulkona, shoppailemassa, syömässä, mitä vaan.on nii kamalaa aina maanantaina koulussa kun kamut kehuskelee että olivat perheen kanssa ulkona syömässä, leffassa, shoppaamassa, uimahallissa.... ja mä ajattelen et istuin omassa huoneessa surullisena koko viikonlopun.

Unna (nainen, 1993)

Unelmieni viikonloppuna vanhempani olisi selvinpäin, tietysti. Ehkä vain ajelisinme kotikaupungin lähiympäristöissä ja katselisimme ikkunan takaa paikkoja joissa ei ole käyty. Tai urheilisimme, pitkä pyörä -tai kävelylenkki raikkaassa ulkoilmassa olisi unelma. Kunpa vielä kävisi toteen.

Haavoitettu sotilas (nainen, 1993)

Vihaan perjantai-iltana. Toivoisin että saisin viettää perheeni kanssa yhden perjantai-illan aivan rauhassa, syöden, jutellen, pelaten yhteisiä lautapelejä..... Se olisi mahtavaa. Toisaalta olen jo niin turtunut koko asiaan, etten jaksa enää välittää. Olen voitavani tehnyt ja sanonut, mutta mikään ei tunnu muuttuvan.

miau (nainen, 1993)

Pienenä haaveilin siitä, että äiti tulisi ulos leikkipuistoon katsomaan kun leikin hiekkalaatikolla. Lapsena haaveilin myös siitä, että tekisimme äidin kanssa jotakin mukavaa kuten leikkisimme.

Juulia (nainen, 1995)

Viikonloppu, jolloin ei olisi huolen häivää olisi semmoinen, jolloin katsoisimme myöhään televisiota ja seuraavalle päivälle olisi suunniteltu jotain menoa, esim uimaan, shoppaamaan, elokuviin jne. Edes muutama iltakalja ei haittaisi, kunhan tietäisi että hän menee varmasti sen jälkeen nukkumaan, eikä baariin.

1985 (nainen, 1985)

Jos isäni ei käyttäisi alkoholia:

- Minun ei tarvitsisi pelätä joulua
 - Minä voisin nauttia mökkireissuista
 - Minä voisin keskustella perhe-asioista sisarusteni kanssa ilman ainaista negatiivista ilmapiiriä
 - Minun ei ehkä tarvitsisi syödä masennuslääkkeitä ja käydä terapiassa
 - Minun ei tarvitsisi aina syyttää jotakin, vaikka en edes haluaisi
 - Minun ei tarvitsisi olla katkera
 - Minä luottaisin ihmisiin enemmän
- Olisin kaikinpuolin ehjempi ihminen.

Sliphie (mies, 1996)

Viikonloput menisivät juhliessa perheen kanssa hyvän aterian, saunan ja iltapuuhun kanssa, ilman alkoholia, luonnollisesti.

Arkenakin voisi käydä elokuvissa, teatterissa, museossa, keilaamassa ja viettämässä muillakin tavoilla vapaa-aikaa, kun vanhemmat ovat selvänä.

-Ralelin- (nainen 1985)

Olisi niin loistavaa viettää edes kerran elämässä isäni kanssa sellainen viikonloppu, jolloin voisimme käydä perheen kesken vaikka laskettelemassa auringossa kimaltelevilla hangilla. Olisi mahtavaa käydä risteilyllä Tukholmassa ja kävelyllä sen vanhoilla kaduilla ilman voivottelua ja nopeaa väsymyksen tunnetta. Olisi mahtavaa auttaa isääni talon remontoimisessa kuunnellen hyvää musiikkia radiosta eikä keksiä tekemistä isossa keskeneräisessä talossa. Kaikkein parasta olisi jutella maailman asioista isän kanssa ilman ahdistuksen tunnetta rinnassa. Ilman Alkoholia.

brokengirl (nainen, 1989)

Jos minulla olisi mahdollisuutta saada oma "normaali" äitini takaisin ni jo se pelkästään riittäisi minulle. Vaikka äitini juo ja aiheuttaa sillä minulle tuskaa on hän silti minulle se sama rakas äiti jota hän oli ennen ratkeamistaan. Olisi mukava päästä viettämään äiti-tytär päiviä ja kertomaan äidille huolistani ja murheistani ilman, että tarvitsisi pelätä ratkeamista. Kunpa vain saisin äitini takaisin, sen henkilön jota minulla ei ole ollut moneen vuoteen."

Lumiukko (nainen, 1989)

Enää en voi toivoa sitä, että saisin selvän lapsuuden ja nuoruuden, olen menettänyt ne. Mutta millaista elämäni olisi, jos olisin saanut ne? En ehkä muistelisi lapsuuttani pahoinpitelyjen ja alkoholin kautta, en ehkä kärsisi unettomuudesta enkä joutuisi painimaan päihdeongelmien kanssa, enkä vetäisi muita ihmisiä niihin mukaan, en tuntisi itseäni huonompiarvoiseksi perheessäni, tuntisin ehkä kuuluvani siihen, en tuntisi oloani epämiellyttäväksi aina kun äitini halaa, kehuu tai koskettaa minua, uskoisin siihen kun hän sanoo olevansa ylpeä minusta tai siihen, että olen hänelle tärkeä, nauttisin joulusta ja haluaisin viettää sen perheeni kanssa, pystyisin kuuntelemaan joululauluja ja kestäämään muun maailman joulunodotusta ahdistumatta, en ikinä ainaakaan joutuisi pelkäämään sitä, että vanhempani, jäädessään kahdestaan kotiin, tekevät päissään jotain toisilleen ja itselleen, ehkä minullakin olisi yhtä kauniit ja ehjät lapsuusmuistot, joita olisi mukava muistella, joita VOISI muistella tuntematta ahdistusta ja pahaa oloa tapahtuneista vääryyksistä.

Kristiina (nainen, 1988)

Uskon että lapsuuteni olisi ollut erilainen jos minulla olisi ollut isänä alkoholin kohtuukäyttäjää. Mahtavia kesiä olisi ollut enemmän, eikä minun tarvitsisi joka juhlapyhä pelätä, mitä se tuo tullessaan. Minulla olisi kauniimpia muistoja lapsuudestani. Äitini on kohtuukäyttäjää. Itse en voi juoda edes viiniä yksin, koska olen nähnyt isän vetävän viinaa kaksinkäsin ja monen miehen edestä nimenomaan vain omassa seurassa. Itsekin pelkään tulevani hänen kaltaiseksi, vaikkakin uskon suhtautumiseni olevan terveempi kuin pikkuveljeni suhtautuminen juomiseen.

Tahtoisin viettää selvän isäni kanssa monta kaunista kesäpäivää grillaten, uiden, saunoen sekä leikaten nurmikkoja. Toivoisin illallista ilman, että minun tarvitsisi laskea isän juomia viinilasillisia ja pelätä, koska hän kaivaa jotain väkevempää esille, alkaa hortoilla ja kaatuilla, sotkee kaiken oksennuksella ja sammuu vessan lattialle.

Olen aivan varma siitä, että vanhempieni avioliitto olisi onnellisempi, mikäli isäni ei joisi. Äiti on vihainen ja pettynyt kun isäni on taas pettänyt lupauksensa olla juomatta ja isä käyttäytyy inhotavasti miettiessään repsahdusta, repsahdettuaan ja myös sen jälkeen krapulatärinässä. Äitini ei ansaitse tuollaista kohtelua, eikä kumpikaan meistä lapsistakaan.

lopeta ajoissa (nainen, 1984)

Jos isäni ei joisi, haluaisin pelata pelejä hänen kanssaan, jutella kaikenlaisista elämään kuuluvista asioista ja tehdä hyvää ruokaa. Haluaisin yksinkertaisesti tutustua isääni ja nähdä, millainen on minun oikea isäni. Ei minun isäni mäyräkoiran ja viinapullon jälkeen, minkä olen jo liian monta kertaa nähnyt.

Fabia (nainen, 1995)

Jos vanhempani hallitsisivat juomisen tahtoisin tehdä jotain heidän kanssaan jotain kivaa: käydä ulkona piknikeillä, käydä torilla, viettää perheen kanssa aikaa, pelata pelejä. Mutta en usko sen tapahtuvan, koska tiedän että he eivät ikinä tule ymmärtämään miten huono olo minulla on

Meitsi (nainen, 1995)

Tulin illalla kotiin kaupungilta. Äiti ja pikkuveli olisivat iloisia koska isä ei ottanut tänä iltana. Pikkuveli pelaisi pleikkaria, ja isä tulisi ovella vastaan ja kysyisi miten meni. Äiti tekisi stressittömänä iltapalaa, koska ei olisi sitä jännitettä, jonka isän juominen mukanaan tuo. Menisimme kaikki nukkumaan hyvillä mielin.

-eatpraylove (nainen, 1993)

En osaa kuvitella viikonloppua tai elämää jolloin isä voisi kävellä ja olla normaali ihminen ilman alkoholia ja sen vaikutuksia. Vaikka joku viikonloppu mun lapsuudesta olisi ollut tärkeä viettää isän kanssa. En tiedä yhtään millaista se ois. Oon elänyt koko elämän äidin kasvattamana joten en edes halua/tarvitse isää mihinkään kun sitä ei kiinnostanu elämä meidän kanssa. Tuntuu silti pahalta. Onneks mulla on maailman paras äiti tukena ja oon kiitollinen siitä ettei äiti jäänyt kättelemään tollasta ihmistä vaan eros isästä ja muutettiin pois parempaan paikkaan. Mun elämä olisi ollut todella erilaista jos vanhemmat ei olis eronneet, huonolla tavalla.

When love and death embrace (*mies, 1992*)

Muistan nuorempana kun sanoin isälleni, että pidetäänkö tipaton tammikuu. Hän suostui, ja katsoimme elokuvia, ja saunakaljan tilalla oli lasillinen vettä. Muistan kuinka onnellinen olin, kun tiesin että tänäkään viikonloppuna ei kukaan juo perheessäni alkoholia. Olen joskus myöhemminkin yrittänyt häntä saada pitämään alkoholittoman kuukauden tai edes viikonlopun. Hän ei ole suostunut.

Nuura (*nainen, 1989*)

Kun vaan kaikki ois niin kuin silloin, kun en vielä huomannut niitä merkkejä. Kunpa en olisi koskaan tajunnut, mitä tarkoittaa se omituinen käytös, hajut, oudot ilmeet, muutokset puheessa, arvaamattomuus, pelottava käytös, kaikki ne merkit. Kumpa en koskaan olisi joutunut ajattelemaan, että olen niin kauhea lapsi, että saan oman vanhempani ryyppäämään. Kumpa en olisi koskaan kasvanut niin isoksi, että hänellä menee yksinkertaisesti minuun lopullisesti hermot. En tiedä mistä se kaikki alkoi: siitä, että minusta tuli niin hirveä vai opinko vain huomaamaan, että se kaikki johtuu siitä, että olen jo pitkän aikaa ollut näin hirveä? Mitä jos minusta tuli näin hirveä juuri siksi, koska ainahan sitä oltiin ympärilläni juotu? Mutta enhän minä ole hirveä enää, mutta se lapsi sisälläni on sitä ikuisesti. Olen nykyään ihana, mutta sisälläni elää varmaan aina se lapsi, joka on mielestään hirveän inhottava. Jos olisin saanut toivoa, niin minua olisi katsottu hymyillen, ei vain kyselty vain puhuttu kaiken maailman asioita, jaettu asioita, naurettu yhdessä, mietitty kerran päivässä, mitä minä haluan. Ja myös toivon, että hän joka tuhosi itseään juomalla, ei olisi joutunut itse nuorena kokemaan sitä samaa, mitä minä myöhemmin.

pappa betalar (*nainen, ikätieto puuttuu*)

Minä olisin isin tyttö
ja saisin kaiken mitä haluaisin
Istuisin mustan mersun etupenkillä ja hymyilisin palvovasti karhumaista miestä kohti
Koska se olisi minun isäni
Ja ehkä muutkin ihailisivat minun isääni
koska se olisi hohdokkaampi kuin muiden isät
istuessaan mustassa mersussa
Ja minä kulkisin kalliissa vaatteissa ja
olisin
erilainen
itsevarma
Minä tietäisin millä nimellä kutsua isääni
eikä vatsani kipristyisi ikävästi aina, kun puhutaan vanhemmista
Isä isi iskä dad
I'd have tried them all
ja löytänyt sitten sopivan
Minä olisin isin pikku tyttö
ja se ois musta ylpeä

Ompu (*nainen, 1981*)

Olisi uskomaton olo, jos isä ei olisi juonut eikä joisi edelleen. Uskoisin, että olisin hänen kanssaan todella paljon läheisempi ja kuinka ihana olisi mennä sinne viikonlopun viettoon ja laittaa omat lapset heille lomalle. Tietäen, että asiat hoituu ja kaikki on kunnossa. Olisi ihana tehdä lomamatka yhdessä, jutella tavallisista asioista, isän nuoruudesta, isän viisauksia kuulla ilman alkoholin höyryjä. Uskoisin, että perhe olisi ollut paljon tiiviimpi ja terveempi ilman yletöntä

alkoholinkäyttöä. Uskoisin, että lapsuutemme olisi ollut täysin erilainen ja olisin nyt ehjempi ja terveempi ihminen itsekin. Olisin paljon onnellisempi.

michaeljacksonismyhero (nainen, 1995)

Haluaisin asua omakotitalossa ja haluaisin että minulla olisi oma huone.. Vanhempani eivät joisi, ja voisimme keskustella, ja pitää hauskaa! Käytäis joskus ulkona syömässä, ajelulla, tai tehtäis kaikkea muuta hauskaa ! (:"

umh (nainen 1989)

Jos joskus luoja suo minulle lapsen, tiedän tasan tarkkaan mitä en ainakaan tee. En istu iltaisin baarissa ja makaa aamuisin krapulassa, vaan aion omistaa koko elämäni ja aikani lapselleni.

ikkunaneiti (nainen, 1987)

Elämä ilman alkoholia olisi ollut turvallisempaa ja huolettomampaa. Olisi voinut kutsua kavereita kylään ja nukkua rauhassa.

Koviakokenut (nainen, 1995)

Paras palkinto minulle olisi se, kun isäni ei olisi lähettyvillä. Minulle riittäisi, että tiedän hänen olevan elossa ja näkisin häntä vaikka kerran puolessa vuodessa tai pari kertaa. Minusta tuntuu, että se oli elämäni parasta aikaa, kun isäni asui muualla, joskin meidän lähellämme enkä käynyt häntä katsomassa yli puoleen vuoteen.

"normaalista" perheestä (nainen, 1981)

Jos vanhemmat eivät joisi, parasta olisi se, että voisi mennä käymään siellä milloin vain. Ja se, ettei tarvitsisi aina huolehtia pikkusisaruksista. Voisi viettää joulua rauhassa, eikä tarvitsisi miettiä, koska voi mennä kotiin jouluna. Opiskeluaikana vanhemmat olisi voineet tulla viikonloppuna kylään minua katsomaan. Ja voisi ne nytkin joskus käydä.

kauaspois (nainen, 1997)

jos mu porukat ei käyttäs alkoholia ku vähäse elämä vois olla rauhallisempaa ja voisin olla avoimempi niill, mut ne ei oikee ny tiä musta mitää koska emmä haluu kertoa niille mitää ku ne o sellasii .. ei ne siis viikolla juo, paitti perjantaisi yleensä ja si lauantaina niil o hirvee krapula.

ZZTOP (mies, 1982)

Lapsuuteni oli varmasti ollut paljon huolettomampaa, ja sitä kautta olisi kehittynyt parempi itsetunto, ja paremmat sosiaaliset suhteet, nykyisen erakko luonteen sijaan. Mutta jo useamman vuoden omillaan asuneena, ja siitä tietoisena että kotona on korkki ollut kiinni jo kohta 10 vuotta, niin kotiin on nykyisin mukava mennä käymään.

happyface (nainen, 1994)

Nykyään meidän perheessä ei ryypätä, ja isä on ollut täysin kuivilla jo kohta yhdeksän vuotta. Vaikeiden aikojen jälkeen meillä menee ihan loistavasti. Isistä on tullut paljo rennompi ja ihanampi, ja me ollaan läheisempiä kun ikinä ollaan oltu. Meni monta vuotta että luottamuksen saik takaisin, eikä tarvinnut enää pelätä että millonhan se repsahtaa. Nykyään en sitä pelkää, enkä usko että niin tulee käymään, koska jos isi todella päättää jotain, se myös pitää!

Mariam (nainen, 1988)

Vaikka lapsuuttani varjosti vanhempieni juominen, minulla on erittäin hyvät välit vanhempiini. Meistä on aina pidetty huolta ja meille on tehty selväksi että meitä rakastetaan ja ettei juominen missään nimessä johdu meistä.

Vierailemme usein vanhemmillani, tosin yleensä soitan etukäteen että tiedän kannattaako sinne mennä vai ei. Voin puhua vanhemmilleni kaikesta, äidilleni myös heidän juomisestaan ja siitä heränneistä tunteista. Isälleni juomisesta ei voi puhua, hänelle kun se ei ole ongelma, vaan muille vain. Heidän juomisestaan kyllä yhteisessä ruokapöydässä voidaan vitsailla, kevyimpiä kännimokia voidaan naureskella ja puida yhdessä mutta niistä rankimmista asioista ollaan hiljaa. Kun iskä ajoi kännissä. Kun iskä repi äitiä niin että soitin poliisit. Kun iskä riehui moottorisahan kanssa. Niistä puhumme vain siskoni kanssa.

Mietin usein miten meistä on tullut näinkin tasapainoisia ihmisiä sisarusteni kanssa vaikka lapsuuttamme varjosti alkoholistivanhemmat. Miten he onnistuivat kasvattamaan näin hienoja ihmisiä vaikka olivat itse usein niin kännissä etteivät olisi meitä edes lapsikseen tunnistaneet jos kadulla olisimme vastaan kävelleet?

Toivon että joku päivä se juominen oikeasti lakkaisi. Että lapseni voisivat pyöräillä mummilaan ilman että sinne tarvitsee soittaa ja varmistella kuntoa. Ettei tarvitsisi mietiskellä kuoleeko jompi kumpi vielä juomiseensa. Pikkuveljeni asuu vielä kotona. Toivon ettei hänen ole paha olla silloin kun vanhempamme juovat.

Tarta (nainen, 1975)

Katsoin aina kauniita koteja ja mietin miten niissä asui varmasti onnellisia perheitä. Olin vuosien saatossa piristännyt mieltäni noilla unelmilla... että asuisin yhdessä niistä onnellisista kodeista...

En minä toivonut videonauhureita, pelikonsoleita tai kalliita merkkivaatteita. En Kanarian lomaa enkä vanhempien maksamia ajokortteja tai asuntoja. Toivoin lämpimän kodin ja täyden jääkaapin, rauhalliset yöunet ja aamiaispöydän jossa ei olisi yhden ainoan olutpulloa. Edes yhden rauhallisen viikonlopun.

Ikäni hain aikuiskavereita, jotka tukivat ja auttoivat eteenpäin aikuistumisen kynnyksellä. Niitä aikuisia, eri elämänvaiheissa - kiitän mielessäni yhäkin päivittäin. Sillä ilman heitä, minä en olisi minä. Enkä minä olisi voinut koskaan kasvaa ehjäksi aikuiseksi joka kykenee luottamaan ja rakastamaan.

Sellaiseksi, joka tänä päivänä luo uraansa ja rakentaa onnellista perhettään. Siihen perheeseen ei kuulu alkoholi, väkivalta, häpeä eikä pelko. Siihen perheeseen ei myöskään kuulu alkoholi-soitunut äitini. Hän paskoo tänä päivänä hyljättynä housuihinsa, torjuen lukuisat avuntarjoamisyritykseni. Mutta siihen perheeseen kuuluu yhä isäni, joka raitistui uuden rakkauten myötä.

En minä osaa unelmiani rakentaa konditionaalina muotoon, sitä mitä ei ole ollut – ei osaa kaivata.

Elämäni on hyvää, täydellistä ja turvallista – minulla on rauha, ja olen sydämessäni heille antanut kaiken anteeksi. Pahinta mitä voisi enää tapahtua, olisi että toistaisin heidän virheensä. Sitä ei sydämeni enää pystyisi antamaan anteeksi.

